

СВОБОДА **SVOBODA**
Український щоденник
FOUNDED 1983

Svoboda USPS (30-42) ISSN 0274-6964 is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members: \$7.50 — 6 months; \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перетягання струни тероризмом

Дня 17-го квітня 1984 року сталася у Лондоні подія без прецеденту у всесвітній історії. На вулиці Лондону, перед посольством Лівії, відбувалася мирна демонстрація проти режиму лівійського диктатора Муаммара Каддафі. Раптом відчинилося одне вікно в посольстві і посланці відтілю кугі із скорострілю. На вулиці було кілька десятків ранених і на місці згинув 25-тирічний англійський поліціант. Англійська поліція негайно оточила будинок посольства і на дахах сусідніх будинків поставлено озброєні військові стійки. Британський уряд зажадав, щоб лівійська посольство видала вбивця та щоб англійська поліція могла перешукати будинок посольства за зброєю. Муаммар Каддафі рішуче відкинув ці вимоги і, коли однотижневі переговори не дали позитивного результату — британський уряд зібрав дипломатичні зв'язки з Лівією, наказавши всім членам лівійської посольства виїхати негайно. Шости днів. Практично — разом з усіма тими лівійцями — коло 30 осіб — виїде також убивця поліціанта, але речник британського міністерства закордонних справ правильно заявив, що все одно було б неможливо судити й засудити вбивцю, бо його охороняли б „дипломатична недоторканість“.

Увесь західний світ обурений тим актом терору лівійських „дипломатів“. Лівійська посольство в Лондоні офіційно називає себе „Народне бюро“. Лондонський щоденник „Дейлі Мейн“ написав, що давно вже треба було закрити „Народне бюро вбивців“. Президент Роналд Реген, який знаходиться тепер у Пекіні, заявив ще на літаку, що американський уряд цілком і без ніяких застережень солідаризується з британським рішенням і буде підтримувати його в дальших діях у цій справі. Америка зірвала дипломатичні взаємини з Лівією ще в 1981 році і закрила лівійську посольство у Вашингтоні після того, як американська розвідка дістала докази, що Лівія приготувала терористичні акти на терені ЗСА, зокрема проти президента Регена. У відповідь на зів'язання Великобританією зв'язків з Лівією Муаммар Каддафі заявив, що він пімститься, підсилюючи допомогу південно-ірландським терористам та невдоволенням загрозив 4,000-ам англійців, які живуть в Лівії. Це черговий акт без прецеденту, щоб голова якоїсь держави одверто признався, що він підтримує закордонних терористів та ще й заповідає скріплювання такої допомоги.

Перетягання струни екстремістами завжди мститься, вдяряючи по них бумерангом. У всьому сучасному світі відомо, що існують на Близькому і Середньому Сході три центри міжнародного тероризму: Іран, Лівія і Сирія. Їхні акти йдуть по лінії принципової настанови Москви, в інтересі якої є сити неспокій у світі та зокрема тримати у стані напруження західні вільні країни. Але за законами соціології кожна акція породжує реакцію.

З урядових американських кіл повідомлено, що президент Реген підписав засекречений акт п. з. „Директиви крайової безпеки ч. 138“, де мова про способи поборювання тероризму. Згадана вгорі заява президента Регена щодо солідарності Америки з Великобританією у політиці супроти Лівії і заява державного секретаря Джорджа Шульца, що „лівійці є порушниками спокою у світі і ми повинні усвідомити собі це“ — вказують, що в недалекому майбутньому треба сподіватися колективної дії, яка покладе край міжнародному тероризму і таким режимам, як аятоли Хомейні в Ірані та Муаммара Каддафі в Лівії.

Міжнародний тероризм — це явище ненормальне, страшиливо, протиприродне. Але це таке проминальне явище як у середньовіччі були „Равбріттери“, які на перехрестях доріг грабували всіх хто туди перездив, — або, як була „Свєта“ Інквізиція, яка папила на кострищах чарівницю. Замість палення на кострищах інкодуваючих як це сталося з Іваном Гусом — настала епоха екуменізму і замість німецьких раббріттерів у Західній Німеччині виграли вже вдрже консервативні християнські демократи, прихильники тісного союзу з Америкою. „Часи змінюються і ми змінюємось з ними“ — каже мудра староримська пословиця. І „хто мечем воює — від меча гине“. І ці мудрі істини будуть у практиці застосовані й супроти таких ватажків, які чваняться героїстичними актами — стріляння з вікна посольства до мирних демонстрантів та вбивання членів поліції, яка втримує порядок на вулиці. Багато злочинів минається безкарно, злочини, які глузують не тільки зі засад релігійної етики, але й із здорового глузду. Вбивство 25-тирічної англійської поліціантки Івон Флечер, яка стала у Великобританії героїнею-мученицею, може стати тим камінчиком, що зрушить лавину похоронивши під собою Муаммара Каддафі.

Кілька днів тому Советський Союз обвинуватив ЗСА в порушенні Олімпійських угод в підготовці до літньої Олімпіади в Лос-Анджелесі і налякував на те, що СССР налякує бойкотувати Олімпіаду взагалі, тобто не братиме в ній участі.

В офіційній заяві СССР закидає, що Уряд ЗСА намається використати Олімпіаду напередодні виборів для егоїстичних цілей. Цю заяву СССР викликали дві основні події: в березні Державний департамент відмовив дати візну візу відомому катєбісєві Олго-ві Ермишкіну, запропонованому урядом СССР олімпійському аташе на основі загрози державній безпеці нашої країни (як ми вже писали в минулому, цей „симпатичний“ катєбісєв Ермишкін уже побував на службі в советському посольстві у Вашингтоні і

Остан Шульський

ПОЛІТИЧНА МЕТУШНЯ НАВКОЛО ОЛІМПІАДИ

„олімпійська“ діяльність цього заслуженого шпигуна є добре відома американським чинникам безпеки. Друга річ, яка турбує уряд СССР є та, що в Каліфорнії існує організація під назвою „Ban the Soviets“, яка була створена після холоднокрівного вбивства 269 пасажирів великого корейського пасажирського літака советськими джетами 1-го вересня 1983 року. Члени цієї організації кажуть, що вони організують ватимуть протисовєтські демонстрації і протести та заохочуватимуть советських спортсменів, глядачів і журналістів залишитися на Заході. Виглядає, що уряд СССР, який втримується

має права брати участі в Олімпійських Ігрищах окремо, коли цього не може робити ні одна з вільно-правних республік СССР.

коли аматорський західний світ має замішати з советськими спортсменами професіоналами, коли в СССР проходить масова русифікація неросійських народів і їхніх культур, коли там за вільну думку саджають до катєбісєвих „психушок“ і кінцатєбісєв, то нам треба підтримати ініціативу уряду СССР „бойкотувати“ Олімпіаду. Нехай бойкотують. Якби таке чудо сталося, ми мали б велику приємність не бачити на вільній землі Вашингтона зграї катєбісєвого антуражу, супроводжуваного до Лос-Анджелєсу советських атлетів. Тому підтримаймо шляхетну діяльність організації „Ban the Soviets“ з Каліфорнії!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про Великодню пошту

Різни вже в житті довелось виконувати пошту, але такої, як перед цього річчю Великоднем це так не мала і ледве чи була. Либонь це тому, що Нью Йорк, любите ви це місто чи ні, але воно завжди є повне несподіванок та неочікуваних ситуацій.

Одна із таких зустріла мене у Великій Тиждєні, а конкретно в середу, коли після праці в редакції „Свободи“ відвідала, як звичайно, український „даван“. Прив'язавши свого сирого „коника“ у вигідному місці на Другій авеню, я вийшла до Дому Визвольного Фронту та заплачувати данину місто-тові у формі двох 25-центів, я вдоволено пішла за своїми орудаками.

Усе шло спокійно та після плану аж до хвилини, коли після години повернулася я до авта і з повним кушем паперів, гечок, клунків взялася його відкривати. Як грим з неба неба нагло і несподівано з великим грюкотом поспішала на мене і на цілу ширину Другої авеню тисячі дрібних кусків скла. На мить вечірній гамір і рух на тому відтинку міста завер, а люди і авта пристанули.

Тільки ті, що спричинили цей скляний дощ з неба, більшою швидкістю пігнали далі. Це були два вантажні авта, які зачепили себе в розгніт — одне повне великих виставових шиб, а друге із невідомим, бо закритим вантажем.

Виді, добрий Господи, тим разом не хотів мене аж так суворо покарати, бо якимось чудом я, захована за автом, не потерпіла фізично. Але, оторопівши, після першого шоку, я побачила іншу небезпеку не для себе, а для свого змотованого коника: довкола нього, перед ним і за ним — скрізь ролюся від десятків гострих кусків побитого скла, що тільки чекали на те, щоб прорізати йому очі. Хотілося якось про це небезпеку остеретити інших, вже знову проїжджаючих зі швидкістю, авта, яку водії запізно бачили, але власна шкура була такий дорожчий. Отож, добившись до першого вуличного телефону, під гук і шум починаю шукати „урядових“ чинників, які могли б допомогти прохити зі скла дорогу. Хто знає способи та „поспіх“ урядовців міста, може уявити цей довгий „ред тейл“, який прийшлося перейти. Відследи мене від „Анни до Каяфи“, а кожний раз треба

було телефонувати окремо, кидати тридцять центів та розповідати цілу історію від початку. Минуло добрий півгодини, як на місце випадку приїхало перше поліційне авто, хочіхня станиця віддалена всього дві вулиці. Поліціанти подивилися сюди, то туди, щось поговорили між собою, сказали мені, що це справа санітарної служби, яку покличуть, і... відіхали. За другої півгодини, приїхали наші поліціанти і повторилися ще раз.

Після двох годин чекання біла авта, з надією, що „хтось“ прочистить дорогу для виїзду, мій терпєв так урвався. Ніхто, однак, не міг сказати мені, коли можна очікувати на приїзд машини для прочищення вулиці, а у відповідь на мої прохання я побачила лише здвигнення раменами і байдуєж, мовляв „це не наша справа“. На шість, недалеко була ще відкрита крамниця з городиною та овочами одного із тих численних представників жовтої раси, що заливають Нью Йорк, і на моє прохання без ніякого застереження він позичив мені велику солом'яну мітку.

І так, досвідно в поті чола, довелось мені через добру годину замітати Другу авеню довкола мого авта та ще й перед ним, щоб мати можливість якось вибратися звідси без небезпек знищення коїс.

Була вечірня пора і поміж Платосвим, Народним і УВФ домами прохолоджалося багато українських знайомих, які зі здивуванням, а то і з невідомим мені думками дивилися на „О-Ку“, яка замітала, немов „попелюшка“ вулиці Нью Йорку. Одні вітали, інші сміялися, а ще інші вигукували: „А нашішть про те у „Свободі!“

Напевно не один з них міг і подумати, що це моя Великодня пошта і що я, либонь, цього року мусяла дуже прогрітисся.

Але саме, коли пишу про це — впріс появилася вістка про те, як на переїжджаючих осіб автом, біла летюща в Ньюарк, поспішала з літака несподівано десятки слівків із мармелядою і треба було дві години чистити дорогу від скла і липкої мазики.

І я подумала, що може моя „пошта“ не була аж така „важкою“.

O-KA

Можна з певним незадоволенням і болем висказати думку, що підготовка до святкування 1000-ліття хрищення України дотепер у вільному світі поселення української діаспори не виявляється аж надто замітними проектами, а що вже говорити про якісь „великі проекти“ для уявляння тих історичних роковин, хоч часу до 1988 року сталося небагато, бо тільки чотири роки. Для того роду відзначення тисячоліття той час не дає аж великих надій, що в ньому могли б бути зреалізовані пам'ятники для увічнення поза батьківщиною тієї найважливішої події в історії нашого народу, без якої той народ уже давно став би був неукраїнським національним монолітом, а безіменною масою кнехтів чи рабським погноєм, незалежно навіть яких агресорів на його буття.

Як досі виглядає, ледве чи будемо відзначати той великий релігійно-національний Ювілей спільно, соборно, щоб хоч перед світом довести, що належно розуміємо, яке велике значення мала для нашої батьківщини Христова благодать, що нею просвітив Русь-Україну Рівноапостольний Володимир Святий, могутній володар Київської Русі.

Справді дещо налятаєся доривочно про всякі імпрєзи, наукові конференції, пам'ятники і пам'ятні видання, а дехто вже навіть „відсвяткував“ на фермерських оселях деякі імпрєзи, чи збудував якісь домки „на конот“ того 1000-ліття, але чи того всього не було дотепер?

— Було й буде до 1988 року, але це „локальні“, мало значення пам'ятки поодиноких установ чи ініціаторів, а слід по них для Тисячоліття буде менший, маючи на увазі всезагальний український масштаб, як ім'я Дажбога, яке уявляється серед українського загалу в пам'яті наших розумних чи невіжких людей.

Тому проект маєстра Колєсника, щоб виготовити та випустити платівку-альбом

М. Поронок

ПРОЄКТ ДО ЗДІЙСНЕННЯ

з п'яти плит, у які увійшли б усі 35 духовних концертів Дм. Бортнянського та буклету (25 сторінок), в якому чотирма чи п'ятьма мовами відзеркалювалися б події хрищення Русі-України, значення їх в історії нашого народу, творчість композитора, — справді був би яскравим променем здобутку української культури серед нашої, поки що сирі, дійсності, що веде нас до Великого Ювілею. Зреалізований проект був би вічним пам'ятником з нагоди 1000-ліття Хрищення Київської Русі для мистецтва і культури нашого народу.

Такий проект справді „повернув би вартість“, створив сном українського народу Д. Бортнянський — своєму народові... і встановив би історичну справедливість у належності Д. Бортнянському та його спадщині українському народові, українській культурі.

Бо Бортнянського, одного з засновників української класичної музики, що створив її божественно, особливо у Жових, храмах, — знають до певної міри інші народи, зокрема слов'янські, але якої він землі син, того не знають, приписуючи його і духовні скарги його творчості для нашого північного сусіда.

А такий проект з належним розплануванням і успішно зреалізований, хоч би на нього треба було зложити більшу суму грошей, не тільки повернув би ті гроші реалізаторам, але попри цілий ряд інших позитивних моментів, що їх приніс би проект, і уявляється б для 1000-ліття на віки-віччя.

Проект реалізації належить у першу чергу до Ієрархії обох наших рідних Церков, які часто користуються з духовних благ музичної творчості Бортнянського.

З цим проектом зв'язався уперше маєстро Колєсник в минулому році перед Вла-

ди́кою Ісидором, найбільшим Володимиром по торонтській території замешкання Влади́ки і маєстра. Владика зразу ж став першим ентузіастом проекту, про який було прєсове повідомлення. У такий же ширій інтенції проект одобрив і інші Ієрархи, до рух яких він дотепер дійшов! Проект мав бути також переданий для уваги Влади́ки на останньому Синоді Української Католицької Церкви, що недавно відбувся в Римі.

Мудрим владичим словом для його оживотворення та реалізації відозвався також Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА, Влади́ка Мстислав. Відозвався він ширими рядками в „Українській Православній Інформації“, ч. 11-4-82, а згодом 28-го листопада м. р. передрукували той відзів Влади́ки Мстислава „Українські Вісті“ в Дітроїті. З цінними словами Митрополита Мстислава варто, щоб записалися читачі нашої прєси, бо Влади́ка подає конкретні та засадничі унаправлення для реалізації проекту. Свої думки подає Влади́ка п. з. „До пропозиції В. Колєсника“, в якій читаємо:

„Пропозиція маєстра Володими́ра Колєсника видається з нагоди 1000-ліття хрищення Русі-України, грамзаписом усі твори велєтної української церковної музики Дм. Бортнянського, заслужує на дуже поважну увагу. Наша думка така: Здійснення цього задуму є в межах можливостей української громади поза Україною суціль, але при умові, що до виконання цього почесного обов'язку візьмемося спільно, себто і наперед дві українські апостольського походження

Автори книжок і видавництва, які бажують, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки та огляди, повинні прислати разом з двома примірниками даного твору до редакції „Свободи“ також адресу, де таку публікацію можна набути: та її ціну.

Осип Кравченко

НАДБУЖАНЦІ В ЗСА

Отесь Сполітакевич очолював зорганізовану при Українському Народному Союзі Прєсвітний Комісію (1914) і був радним УНСОУ (1925 і 1929). Був також заступником прєсідника Української Ради в Америці (1918), а в об'єднанні Українських Організацій Америки був членом Контрольної комісії (1922) і прєсідником (1923). Крім того активно співпрацював при творенні виділів „Провидіння“.

У Чикаго жили групи імігрантів з околиць Каміни Струмівної, зокрема із сіл Неселєсі і Ніжніжків. В автомобільній індустрії у Дітроїті найшліш зайняття колишні селяни з Соколова, а деякі їхні односельчани перебували в Пенсильванії, де працювали в копальнях твердого вугілля у Оліфанті (Стриганка), Маганой Плейні (Гумніська) та в Бентлівілі. Люди із Добротвору зустрічаємо у фабриках заліза і шовку у Істоні, Па. та в Кліфтоні, Н. Дж.

Імігрантів з округи Рави Руської подибуємо в Джєрсі Сіті (Карів), де працювали у цукроварнях, а робітниками в копальнях твердого вугілля у Скрєнтоні були селяни з Грєбєнова. Деякі з них жили в Янгстєвн, Огайо (фабрики заліза) та в Акроні, Огайо, (при виробі гуми), під час коли імігранти з Гульча працювали в підприємстві Колада та в різних фабриках у Рочєстєрі, Н. Й. У Ньюйоркському стейті знаходимо українців з повіту Рави Руська у Фултоні, Гейстінгсі, над Гадсоном та в Порт Джєрвісі, де вони були робітниками в автомобільній промисловості, у фабриках дроту, паперу, шовку, у цегельнях та при будові доріг.

Чи не найчисленнішою групою імігрантів з околиць

Львова були колишні жителі округи Жовкви. Вони розкинені по кількох східноамериканських стейтах. Робітниками у фабриках заліза і сталі, в гончарнях та в копальнях твердого вугілля у Трєнтоні, Н. Дж., Клівєланд, Огайо, згладно у Вілкє-Бєррі, Па., були люди з Мєстєв Великих і з Рєкєнє. У Трєнтоні у Філдєльфі перебували імігранти з Турини, в Клівєланді з Зєбовки і Мадошина, у Бєтлєгємі і Вілкє-Бєррі, Па., з Дівірєв, Борових, Лугових та Жєлєдє, а в Мєнєсєні, Па., з Зєбовки. У фабриках шовку та в копальнях твердого вугілля у Оліфанті та Бєнтлівілі, Па. працювали люди із сіл Любєлі і Прїстєвн, в Аллєнтєвн, Па., з Бутнієв, а в склярях Форд Сіті, Па., з Колєдєнє. Фармерством займалися жовківчани у Глєстєнбєрі, Конн., у Гємтєрєку, Мїш, (Дальніч) та в Тєрп, Віскєнсї. Деякі з них перебували в Етєн, Па., де працювали у фабриках фарб і динку, інші були zatrudнені при залізницях у Ровєй, Н. Дж., а цукроварні та численні фабрики шнурів, заліза і шовку у Брукліні zatrudнювали українців із Замєчка. Люди зі сєл Брішчїєв посєлилися в Рочєстєрі, де мали працю в підприємстві Колада, в кравецьких робітнях, пєкарнях та при мїтті вікон.

В історію української іміграції в Амєріці Жєвкєвє вписалася кількома визначними прїзвищами. Назвємо тут тільки двє: Сурмач і Гєрман. Народжені 8-го сїчня 1895 року у Жєлєді, Мірон Сурмач прїїхав до Амєріки в липні 1910 року і зупинився у Вілкє-Бєррі, Па., де був уже його брат. Поза працю він уже тут цікавився продажою книжок, які замовляв із Жєвкєвє, а коли прєїхєсє до Нью Йєрку, осунав там свою власну кнїгарню (1916-18), відому пізніше як „Сїчєвий Бєзєр“ (1918-27), а від 1927 р. як „Сурмач“. Цє підприємство було колись першим місцєм, куди заходили новопрїїблєд з Європи імігранти, воно й тепєр не втратило своєї прїтягуючої силє серед українців в Нью Йєрку та серед численних вїдвідувачів цього мїста. Прїзвищє Сурмачє стало відомим не тільки через продаж книжок, плєтєвєк чи виробів українського мїстєцтєвє. Він зробив багато для поширювання доброго українського імєня своєю радїограмою, започаткованою 2-го верєсєня 1928 року. Довгі роки ця програма несла в українські хати українську пісню і втішалася великою популярністю серед українців. Учась у нїй брали усі інтєлектуальні і мїстєцькі силє української Амєріки, звїдти прєходїла аїтація за підтрїмку влаштувань українськими

організаціями імпрєз, театрєльних вїстав, концертів, доповїєдєй тощо. Власник „Сурмач“ сам видавав українські книжкї і плєтєвєк, публїкував мїсячник „Бєзєр“ (1921-22), кєлєндєр „Сурмач“ та інші. Сам собї найкращий лїкар, Сурмач встановив свою власну лїєку, заохочє до неї інших і твердїть, що якраз їй він завдячує своє добре здоров'є, хоч йому близько 90 рокїв.

Сєред доволїтєх спївробїтників Українського Народного Союзу родина Гєрманів заслугує на одно з почесних мїсць. Цю спївпрацю почав одиє із прїблїжних 1904 року до Вілкє-Бєррі, Па., Пєтро Гєрман. Він народився 29-го сєрєвєня 1870 року в Мєстєх Великих, був спївєсєновником цєркєвє св. Пєтра і Павла, а з 1909 року був неодмінним сєкрєтарєм 99-го Відділу УНСОУ. Цю саму функцію він спївняє у заснованї у Вілкє-Бєррі 1920 року коопєратива, а крім цього був діяльним в Українськїм Братськїм (ранїше Робїтнїчкїм) Союзї та в усіх їснєуючих тут коїсєх українських організації. Він помер 12-го травня 1960 року. Любєв до всього українського Гєрман прєдєдєв своїм дітям. Його дочка, Катєріна Лукач, народжена 1900 року у Мєстєх Великих, прїїхала до Амєріки 1928 року і вже багато лїт працює сєкрєтарєкою 282-го Відділу УНСОУ. При парєфї у Вілкє-Бєррі не вїдбуваєтьє нічого без її спївчасїа, а її мїстєцькє виконання українських писанєк — добєре відомє у цїлій околицї.

Визначним вїховнїком та відданним суспїльним діячєм був син Пєтра Гєрман Грїгорїй. Він народився 15-го сєрєвєня 1896 року у Мєстєх Великих, а до Амєріки прїїхав 1908 року. Сєрєдню освіту здобув у Вілкє-Бєррі, а вїшї студї з економїї покїнув у Лїдєстє колєджі в Істоні, Па., вїдїтає у Колємбїєйськїм унївєрситєті. Під час Першої свїтової вїйни служив у амєріканськїй армії і завдяки знанню чужих мов був прєкєладчиком для амєріканського персоналє в Бєрліні. У 1926 році він почав свою учїтєльську кар'єру в двох сєрєднїх шкєлах Вілкє-Бєррі, працюючи одночасно інстєруктором мов і фєлклєору у мїсєцькїй ІМЦ-ї. Окремою діяльною у житті Грїгорїя Гєрманє була його праця для Українського Народного Союзу. Він був прєсїдєнтком XIX Конвєнції УНС-у у Вїшїнгтєні (1937) і тоді його обрали заступником прєсїдєнтка, ким він був до 1950 року. Тодї він залишив

Закінчення на ст. 4.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, що очолює інж. Роман Ракочий, ст., встановила такі дати турнірів на Союзівці в 1984 році:

- 7-8-го липня — УСЦАК-Схід
- 11-12-го серпня — Подвійні ігри
- 31-го серпня — 3-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
- 8-9-го вересня — Подвійні ігри, Пласт сеньйори
- 22 - 23-го вересня — Запрошеневий УНС
- 13 -14-го жовтня — КЛК

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ в 1984 році

Крайова Пластова Старшина в ЗСА повідомляє, що літом 1984 р. відбудуться наступні табори:

Окружні вихідні табори:

Беркут — Чикаго

Від 8 липня до 28 липня
Табори: новачок, новаків, юначок, юнаків
Зголошуватися до: Josyf Musyk
7513 West Inslee, Harwood Hgts, IL. 66656 (312) 867-5542

Бобріак — Норт Колебрук

Від 7 липня до 28 липня
Табори: новачок, новаків, юначок, юнаків
Зголошуватися до: Wolodymyr Luchkan
Fritz Rd., Cole Brook, CT. 06021 (203) 886-6112

Вовча Тропа — Іст Четтем

Від 7 липня до 28 липня
Табори: новачок, новаків, юначок, юнаків
Зголошуватися до: Andrij Lastowskyj
108 Second Ave., New York, N.Y. 10003 (212) 475-1547

Зелений Яр — Дітройт

Від 7 липня до 28 липня
Табори: новачок, новаків, юначок, юнаків
Зголошуватися до: Jurij Figach
30247 Woodhouse, Warren, MI. 48092 (313) 573-0098

Новий Сокіл — Баффало

Від 7 липня до 28 липня
Табори: новачок, новаків, юначок, юнаків
Зголошуватися до: Jurij Paszkowskyj
339 Puritan Rd., Tonawanda, N.Y. 14150 (716) 835-6288

Писаний Камінь — Клівленд

Від 7 липня до 28 липня
Табори: новачок, новаків, юначок, юнаків
Зголошуватися до: Eugen Nebesh
1949 Pleasant Valley Rd., Parma, OH 44134 (216) 886-6112

Пос Анджелес —

Від 24 червня до 7 липня
Табори: новачок, новаків, юначок, юнаків
Табори на оселі:
Boulder Creek Scout Reservation
14590 Bear Creek Rd., Boulder Creek, CA. 95006
Зголошуватися до: Marta Matla
164 Poissetta Ave., Monrovia, CA. 91016 (818) 357-4780

ТАБОРИ ДЛЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Спортсмен-Виклики

Організує Курін "Червона Калина"
Від 18 липня до 11 серпня в горах Адірондак, Нью Йорк, для юнацтва після 1-ої проби
Інформуватися у: Jurij Strutyński
201 E. 21st Street, New York, N.Y. 10010 (212) 477-3629

„Три Пери" — піонірський

Організують на оселі Писаний Камінь, „Перші Стежі" І, „Бурлаки" від 23 червня до 7 липня для розвідувачок і розвідувачів. Число обмежене до 15 учасників.
Інформуватися у: Taras Jacynyn
6505 Theota Ave., Parma, OH. 44129 (216) 886-2434

Мандрівно-Виклики

Організує Курін „Перші Стежі".
Від 18 серпня до 25 серпня в горах Адірондак, Нью Йорк, для старших юначків від 16 року й для старших пластунок.
Інформуватися у: Taisa Silecky
220 So. Southgate Ave., Annapolis, MD 21401

Морський Табір

Організує Курін „Чорноморці" від 28 липня до 4 серпня на Stillwater Reservoir, Stillwater, N.Y.
для пластунок і пластунок від року 14 до 21.
Зголошуватися за інформаціями до: Roma Shuryaylo
216 Peabody Ave., Lyndhurst, N.J. 07071 (201) 460-7761

Міжкрайові Виклики Табори

Школа Буланчик

Від 24 червня до 7 липня в горах Ketskil біля Гантеру.
Зголошуватися і інформуватися у: Marta Kuzmowycz
R.D. No.3 Rambler Rd., Seven Hills Lake, Carmel, N.Y. 10512

Пісова Школа ч. 20 (Ювільне число)

Від 23 червня до 7 липня в горах Ketskil біля Гантеру.
Зголошуватися до: Roman Mykuta
357 South Parkway, Clifton, N.J. 07014

Виклики

Виклики Новачків Впорядників/ць

Від 24 червня до 7 липня на оселі „Писаний Камінь".
Зголошуватися до: Oka Hrusak
Deerberry La., Monmouth JCT, N.J. 08852 (201) 329-3029

Виклики Юначків Впорядників/ць

Від 28 липня до 4 серпня на оселі „Писаний Камінь".
Зголошуватися на адресу КПСтаршини —
Референт Виклику
Plast, Inc.,
140 Second Ave., New York, N.Y. 10003 (212) 475-6960

Справа всіх

Ряд процесів проти так званих воєнних злочинців у ЗСА показав, що обвинувачення, що їх висуває КГБ проти американців, колишніх громадян СССР, не є вірогідні. Американський суд наприклад, не визнає винини у воєнних злочинах лито вця Йозаса Кунгиса та українця Сергія Ковальчука, дарма, що матеріали КГБ і совєтська преса доводили це. Великий сумнів викликає у американської громадськості і халливий вирок, винесений Іванові Дем'янюкові, згідно з яким його позбавлено громадянства ЗСА нібито як колишнього оператора газової камери в концтаборі Трєблінка під назвиськом „Іван Лютний".

Тепер еміграційний суд у Клівленді розглядає питання депортації І. Дем'янюка з країни. У зв'язку з цим, у пресі з'явилось кілька цікавих статей. Журналіст Патрік Б'юкенен у газеті „Вашингтон Таймс" від 22-го лютого ц.р. заперечує вининість Дем'янюка на таких підставах:

1) документ КГБ, що нібито викриває Дем'янюка пролежав у архівах СССР 30 років, але ім'я Дем'янюка ніколи не з'являлося у списках воєнних злочинців.

2) Свідки з Ізраїля колишні в'язні нацистських таборів, котрі нібито впізнали Дем'янюка, не є надійні, бо впізнали його після публікації вістоку про нього у пресі. На процесі Франка Валуєва з Чикаго аналогічні свідки помилково впізнали зовсім невинну людину, як офіцера СС.

3) Найважливіший винувальний документ проти Дем'янюка — посвідчення його особи, згідно із свідченням колишнього касира концтабору, не є справжнім документом, бо не має дати, ні місця видачі, ні підпису офіцера.

4) Автор спогадів „Трєблінка" в'язень Жан Штейнер пише, що Івана Лютого було вбито 1943 року під час повстання смертників. А інший перебівець Трєблінки, Хайм Штайнер, під присягою упізнав як Івана Лютого не Дем'янюка, а іншу особу.

І-го квітня ц.р. у тижневику „Юкраїнськ Вікні" оприлюднено висновок двох судових експертів; які так описують винувальний документ, що надійшов з КГБ (посвідчення особи Дем'янюка): 1) документ не є посвідченням особи, а просто папірець з особистої справи. 2) Посвідчення складається з двох різних карток, що належить до двох різних документів. 3) Фото наліплено на документ після того як знято з іншого документа. 4) Лінії штампу на фото і на папері документу абсолютно не збігаються. 5) Фото має сліди ретушовки. 6) Написи рукою на документах ретушовані.

На підставі цього експерт Тассон стверджує, що наведені факти „переконливі його, що документ не є справжнім посвідченням особи". Експерти зробили висновок на підставі копії документа, а оригінал КГБ не дозволяло піддавати судовій експертизі. Плюс до всього у Польщі знайшовся свідок, перебівець табору Трєблінка котрий свідчить, що Дем'янюк не є Іван Лютний.

Велику допомогу Дем'янюкові та його оборонцям О'Коннорові подає Клівлендський Комітет проти совєтських свідчень в американському суді. У такій справі вирішальною є фінансова поміч. Ефективна діяльність адвокатури вимагає фінансів.

Тому я звертаюсь до всіх, кому дорогі правда, справедливості і свобода: подайте допомогу людині, яку КГБ обрало за жертву у своїй політиці розпалювання національної ворожнечі у вільному світі!

Сьогодні Дем'янюк опиняється на передовій лінії фронту КГБ проти вільного українства. І ми не можемо бути байдужі до його долі.

Чеки та моні ордери слід вислати на адресу: CAUSE P. O. Box 29058, Cleveland, Ohio, 44129.

Святослав Караванський

Діяльність 18-го Відділу СУА в Пассейку

Новообрана управа 18-го Відділу СУА в Пассейку, Н. Дж., яку очолює Оксана Борбич-Кордуба, накреслила план праці на біжучий рік з метою ознайомлення вже тут народженого покоління з ідеями Союзу Українок був влаштований товариський вечір з мистецькою програмою, на якому записалося 18 кандидаток, які зацікавлені вступити в ряди СУА.

Шостою травня ц.р. 18-ий Відділ СУА влаштував „Весняний Базар" в шкільній залі при церкві св. Миколая, 212 Президент вул. в Пассейку, з участю мистців: Б. Божеський, В. Васічко, Т. Вірста, С. Геруляк, Х. Котляр-Цюра, А. Мадай, С. Петіш, Писанки—А.Трєтак та кераміка—М.Бокало. Окремо було влаштований „Дитячий куток", де можна було купити книжки та всілякі речі для дітей.

Восени, з нагоди 100-ліття Жіночого Руху, відбуде-

ться „Музичний вечір молодих талантів" спільно з 70-им Відділом СУА, а на листопад запланована дитяча маскарада.

Це тільки головна діяльність 18-го Відділу для широкого громадянства. Поза тим відбуватимуться сходини з різноманітними програмами, родинні зустрічі, пікніки, прогулянки тощо.

Членки 70-го Відділу радіють, що на зміну їм приходить нове покоління, яке дасть продовжувати працю СУА на користь України та йти слідами, які 100 років тому започаткували їхні попередниці.

Сподіваємось, що громадянство на нашому терені підтримає працю молодшого покоління і тим дасть їм ще більше заохоти працювати на майбутнє.

До скорого побачення на Веснянім базарі!

С. Марченко

Звідолення Марійного Центру у Дітоні

Впродовж останнього пів року життя й праця в українській Марійній Колекції у Дітоні, Огайо, посилюється. Нашими зусиллями опубліковано дві різдвяні картки української іконографії, що втілюють популярність й розголосом українського мистецтва й українського імя серед університетсько-дійсності публіки.

Зорганізовано різдвяну виставу українських карток а в березні запрошено виставу Київської архітектури з Українського Музею в Нью Йорку. Виставка також втілює популярність й призначення, головне, коли приготувано численну публіку скрізь в Огайо публікацією памфлетів, запрошень, брошур.

Відкриття вистави відбулось святочно 5-го березня, при участі багатьох гостей та репрезентантів церков та суспільних організацій. Виставка тривала до кінця місяця. Запрошено провідників з гурту прихильників членів факультету для пояснення коментарями більшим групам відвідувачів. Структура й оформлення виставки викликали призначення, як теж коментарі по адресі виконавців диковинного руйнування історичних пам'яток української культури.

Додатково, під час вистави Київської архітектури, була виставка й української іконографії, історичної та модерної, з додатком української модерної церковної архітектури скрізь на нових поселеннях — Америці, Австралії, Європі тощо. Обидві виставки були в окремих галереях на сьомому поверсі Марійної Бібліотеки МІМД. Окремі програми висвітлювання прозірок та пояснень відбувалися там же для шкіл та зацікавлених відвідувачів.

В той час, крім фінансової допомоги для влаштування Київської виставки, яка наспіла від широкого кола друзів Марійської Колекції, аж ген з Пенсильванії, Нью Йорку, Чикаго, Дітройту і т.д., ми одержали повну пожертву від К. Тимошка з Брібену; опрацьований образ виконання Ярослави Стеців який саме виставлений у вітальній бібліотеці; металеву матрицю ікони Вишго-

родської Богоматері для відбивання від Т. Рабій, відгосмін і публікацію нашого проспекту в Австралії ред. С. Дольницьким. Ще раз бажаємо найкращіше подякувати українській пресі за публікацію і підтримку нашого проспекту зберігання української Маріїни у світовому Інституті Марійних дослідів.

Закінчивши виставку Київської архітектури, зорганізовано виставку українських писанок у п'ятьох галереях у фойє бібліотеки. Виставка втілюється великою популярністю, тим більше, що вона гарно зорганізована й розкладена писанками з колекції Осадизі Клівленду й А. Перейми з Трою, Н. Й. Ім'я Української Колекції Маріїни щораз більше стає популярним на терені Дітоні.

Увесь наш успіх залежить від прихильників наших, яким наша діяльність велика. Все ж, хоч успіх нашої Колекції великий у порівнянні до її недавнього існування, потреби її великі. Найважливіші матеріали не тільки вузької тематики, але широкого поля бібліографії, історії, наукових дослідів, мистецтва, на тлі яких відбивається Марійний культ в українському народі. Для ілюстрації згадуємо, яким цінним здобутком та доказом свідомості громадянства щодо нашого проспекту був дар рідкісних молитовників книжок з Комітету Збереження Української Спащини в Рочестері; публікації авторів-прихильників своїми пожертвами: Г. Луцицький, Р. Завалович, Д. Блажейовський, Г. Пока, П. Машенко, М. Кузьмович-Головінська, І. Савицька, А. Гнатішин, А. Баран, П. Божик, В. Маркус, Ф. Онуфрійчук, праці мистців: Р. Коваль, Н. Мудрик-Мрич, Я. Стеців, Л. Шулякевич, М. Дмитренко, чи вишиваний працюючими руками п-ї Ніжанківської рушник. Велика наша вдячність усім що, допомагаючи Колекції, Української Маріїни, збагачують її в поважну документальну станицю українського культу Диви Марії.

Колекція Української Маріїни

НАЙБІЛЬШ СКОМПЛІКОВАНИЙ білок, який будь-коли вдалося створити лабораторіям шляхом, винайдено тепер науковцями у Сан Франсіско, Каліф. Ця протейнова речовина є життєво неможливою для нормального згортання крові. Цей винахід незвичайно корисний для масового виробництва цієї протейни, від чого дуже користують хворі гемофілією. Речовина буде відома в медицині, як фактор VIII. На неї довго чекали 20,000 гемофіліків у ЗСА.

Українська Вільна Академія Наук у США

висловлює глибоке співчуття дієсному членові УВАН

д-рові Олександрові Домбровському та його Родині

з приводу смерті його Дружини

бл. п.

Стефанії Домбровської

Помер Кузьма П. Каздоба

З Австралії наспіла вістка що 11-го квітня 1984 року, в Гайд Парку на 77 році життя помер автор книги спогадів „Заметений шлях" Кузьма Прохорович Каздоба.

Народився він 1907 року у звичайній, чесній і працюючій селянській родині на Херсонщині. В роки великого злочинного експерименту комуністичної партії СССР, що називався пронагандивно „добою колективізації", його батька Прохора, а з ним і його, зовсім молодого 22-річного хлопця, заарештували і, як мільйони інших українських селян, вислали в безлюдні місця на каторжну працю в північних районах Росії.

Так з 1929 року почався для Кузьми Каздоба тяжкий смертний шлях життя. Але він належав до тих і багатьох щасливих, що пережили всі страхоти совєтських тюрем, концентраків і засланих. Йому вдалося не тільки пережити, але й вийти поза межі тієї не людської системи та добратися до Австралії. Тут, у родинному колі з дружиною, теж супутником його стражденього шляху, дожив він щасливо і з користю для громади своє життя.

Св. п. К. Каздоба не мав вищої освіти. Не мав він, здається, й систематичної середньої освіти. Але він мав щось більше ніж освіту. Він мав велику життєву практику, мав вроджений світлий і кмітливий розум і глибоколюдне, сповнене добра, любови й самоповаги серце.

Його спогади „Заметений шлях" серед усіх мемуарних книжок про колективізацію, про арешти, тюрми, заслання і рабську працю в сталінську добу, є найкращими, найглибшими і найправдивішими тому, що в них нема й краплі вигадки. Це проста, шира безпретенсійна розповідь про велику реальну людську трагедію. Але написана її з позиції людяності і правди. В цьому її найбільша сила і значення, як правдивого документа доби. Своєї актуальності і почтливості ця книга ніколи не втратить.

Кузьма Прохорович Каз-

Г. К.

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ПЕРЕДЧАСНОЇ СМЕРТІ нашого Найдорожчого СИНА І БРАТА

бл. п. РОМАНА МЕЛЬНИКА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в неділю, 6-го травня 1984 року в українській православної церкві св. Володимира в Пармі, Огайо

Про молитви за спокій душі Покійного просять: Батьки — ЛЕОНІДА І ЮРІЙ брат — ЮРКО

Замість квітів на саїку могили нашого Дорогого Приятеля

бл. п. інж. Олександра Турчина

складово 50.00 доларів

на УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР

у Філадельфії, Па.

Богдан і Галіа СТЕЦІВ з ріднею

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в середу, 25-го квітня 1984 р., ненадібно, відійшов у Вічність на 73-му році життя наш Дорогий ПЕРШНИЙ КУЗЕН І ВУЙКО

бл. п. Володимир Жовнірчук

ПАНАХИДА в п'ятницю, 27-го квітня 1984 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Насевича при 109 Іст Тебюр Рд. у Філадельфії, Па.

ПОХОРОН в суботу, 28-го квітня 1984 р. з того ж заведення до української католицької церкви Царя Христа, в відтак на кладовищі у Факс Чейсі, Па.

АННА ТИХА ЛЮБОВ САВОЙКА з ріднею СОФІЯ І РИЧЕЯ ТЕМНИЦЬКІ з ріднею АДАМ МОРАЧЕВСЬКИЙ з дружиною і сином АННА ОЛЬШЕВСЬКА

бл. п.

Стефанія Домбровська

прикладна громадянка і велика українська патріотка.

Опечаленим чоловіком д-рові Олександрові Домбровському, науковому секретареві УІТ, Синам і Родині Покійної складаємо наш найглибший співчуття.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

45-річчя державності Карпатської України

У неділю, 8-го квітня ч.р. маямська громада відзначила 45-річчя державності Карпатської України. Парох католицької церкви о. Річард Семенюк і парох православної церкви о. протопресвітер Степан Біляк відправили паніхиду за президента Карпатської України о. крилошанина Августина Волошина, якого замучили червоної кати у Москві і за 10,000 героїв-лікарів Карпатських Січовиків, які до загину боролися своєю батьківщиною.

Після полудня того ж дня зібрався член маямської громади та гості в Американсько-Українському Клубі, щоб спільно вшанувати цю славу річницю. Свято відкрив Тарас Максимович, голова Об'єднання Українських Організацій в Маямі. Після його привітання Люба Кобирин провела програму свято. Вступне слово промовив о. С. Біляк, капелан Карпатських Січовиків.

Він згадав про величчя політичного держави Карпатської України, а згодом про жорстоке знищення її нашими ворогами, мадярськими гонимцями. На його прохані присутні, вставши з місць, хвилиною мовчання вшанували героїв Карпатських Січовиків, які полягли у боротьбі за свою державу.

Д-р Степан Роскоха, колишній містоголова Союзу Карпатської України, та один з живих ще творців Української Карпатської Держави, вголос добре підготував промову. У своєму слові він навісвітлював історичні події, які попередили встановлення держави Карпатської України, при чому подавав точні дати та маловідомі факти, про які присутні вперше почули. Він згадав про підліт закінчилися заходи наших ворогів, які остаточно знищили молоді державу. Увесь вільний світ подивлявся героїчну боротьбу наших Карпатських Січовиків. 700 років провели закарпатські українці під мадярською займачиною але вони не замислились і зберегли свою мову, звичаї, традиції. І коли зійшло сонце волі у нашій Срібній Землі, народ з ентузіазмом та захопленням почав творити свою власну державу. Але ворог не спав, він жорстоко збройною силою захопив нашу дорогу Карпатську Україну. У 45-річчя

Української Карпатської держави ми клонимо наї. і голови у пошани для тих безсмертних героїв. Історичну доповідь д-ра Роскохи нагородили присутні бурхливими оплесками.

Маямський піаніст-виртуоз, який ще десятиріччя тому чарував нашу громаду своєю мистецькою грою, заграв сонату Ф. Шопена та пісню „Черемшина“ у власній обробці. Слово по-англійськи прочитала Катря Годієвська, відома довголітня діячка нашої громади. Вона згадала про те, як українці у ЗСА були захоплені славними подіями у Карпатській Україні. Підприємств із Нью-Джерсі Калені Лисюк зі своїм сином поїхали у Карпатську Україну з метою зфільмувати ці події та привезти їх до Америки. Але, на жаль, прибули до Хусту запізно. У той час Хуст вже був захоплений нашими ворогами, які вбили сина К. Лисюка.

Ірена Рахуш, голова СУА в Маямі, продекларувала по-мистецьки та з почуттям вірш відомого борця за права українського народу Миколи Руденка „Моску народі“.

Ганя і Дана Максимович виконали акапельний дует українських народних пісень „Гори, гори...“ у Карпатах ходять соні... „Карпати“ при фортепіановому аккомпанюванні Гані Максимович. Ці пісні вони вивчили із грамофонних платівок.

Проф. Е. Бережна, вчителька української літератури, продекларувала вірш власного укладу, присвячений Карпатським Січовикам.

На закінчення програми свята виступили члени маямського Танцювального гуртка — Ганя і Дана Максимович, Яремко і Меккей, які по-мистецьки і з вервою відтворювали „Коломийку“ та „Жвавий гуцул“.

Усіх виконавців програми присутні нагороджували заслуженими оплесками.

Варто згадати про Любу Кобирин, яка не лише дуже добре провела програму, а й виступила до поодиноких точок своєї мистецької інтродукції, але також вклала багато праці у підготовку цієї програми, за що належить їй признання та вдячність нашої громади.

Б. Остапчук

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ ВАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ ДІТТИНУ.

СОЮЗІВКА — Оселя УНСОЮзу
пошукує
ПРАЦІВНИКІВ
до загальної праці

Платня після умови. Зацікавлених прошу зголошуватись:
SOYUZIVKA UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-5641

СОД... ЗАХОПЛЮЮЧА ТАБЛЕТКА МОЛОДОСТІ ПОДАВ ЖУРНАЛ „ТАЙМ“

ДЛЯ МУЖЧИН І ЖІНОК
Якщо ви хочете виглядати і почувати себе молодше, ви повинні скористатися з цієї подиву гідної таблетки. Тисячі читачів „Свободи“ і сотні тисяч людей по цілому світі заживають щоденно ці таблетки і висловлюють своє захоплення. І ВИ САМІ ЦЕ ПРИЗНАЄТЕ!

ТІЛЬКИ ПРИРОДНІ СКЛАДНИКИ.
НІЯКІХ ПОБІЧНИХ УСКЛАДНЕНЬ.
ІХ МОЖНА ЗАЖИВАТИ ПАРАЛЕЛЬНО З ІНШИМИ ЛІКАРСТВАМИ.

ВИПРОБУЙТЕ ЙОГО ДІЮ ТАК, ЯК ЗРОБИЛИ БАГАТО ЧИТАЧІВ „СВОБОДИ“.

Ось деякіх інтуїтивних признаків, які ви щоденно одержуєте та які НЕ ВИМАГАЮТЬ:
Замовляйте ці таблетки вже понад 2 роки і поручаю їм свою подяку.
Д-р В. Дж. Р. Пітсбург, Па.
Ваші таблетки надзвичайні. Я вже 70 років, мій чоловік 78 — обоє торішню на вірті. Від часу, коли заживаю цю таблетку, почувався чудово.
А. С. Клемер, Онт., Канада
Ваш продукт перевернув ВСІЯ СПОДІВАННЯ.
Х. М. Б. Ст. Пол, Мінн.
Ваші таблетки дійсно ефективні.
Замовляю ваші таблетки на рік — РЕЗУЛЬТАТ ВАШОГО ЧИНІВ.
К. У. Флашінг, Н. Я.
Беру ваші таблетки вже довше, як рік і дуже я задоволена. Маю 56 років. Значно кажу вам, що ніколи я так добре не виглядала. Це правда. І ніколи я не почувалася так добре. До цього часу, як я почала брати ці таблетки, у мене була постійна втома.
І. Т. Форест Гайн, Н. Я.
НАРешті повнівся припарат, який ОПРАВДАВ СЕБЕ.
І. Т. Santa Rosa, Каліф.

Всі задоволення висвітлює першого класу або легшого класу поштою. Доставка гарантована.

Глибоке коріння українських традицій

У Кліфтоні, Нью Джерсі, українська православна громада при церкві Св. Вознесіння складається із трьох поколінь, які спільними зусиллями побудували чудову церкву у стилі козацького бароко.

Втілюючи з польської неволі, совєтського „раю“ національного переслідування, переселенці зберегли глибоку віру в Бога, свідомість працювати для Церкви і шанувати традиції батьків і пращів своїх. Третє покоління мову втратило, але душу і обов'язки супроти Церкви зберегло.

Кожного року перед Великимодом активна громада влаштує День Української Культури. Мистецтво української писанки — величезна атракція для багатьох національних Америки. Українська писанка бере початок з далекого сивої давнини нашої історії. Цього року День Української Культури відбувся у неділю, 8-го квітня. Тут народжана молодість Катруся Грицак, Ірина Марченко, Олена Олещук і Гали Слабодух, — відновлювала історичні узори і демонструвала техніку писання писанки.

Отже настоятель прот. Мирон Пахолок привітав в церкві Глорію Колодзей, яка з великим зацікавленням переглядала мистецькі експонати і провела довгу бесіду з Надією Світличною.

У розмові виявилось, що Глорія Колодзей має коріння, пов'язане з Україною з боку її матері. Надія Світлична подарувала їй збірник композицій Іриною Сенік, який видав СУА, знавши, що її збори нагадували їй про її коріння.

Надія Світлична виставила 22 експонати мистецтва невідомі у Мордовському і Тайтшескому концентраційних таборах Совєтського Союзу. У жорстоких умовах виставлення фізичної праці невідомі в'язні жінки шукали хвилини, щоб свої думки, свою туго розвинули з рідними знають на шматочку тканини для номерів, які нашивали в'язням на грудях і спині (до верхнього одягу).

Надія Світлична, Стефанія Шабатура, Ірина Сенік, Марія Пальчак і Дарія Гусак на вузьких стаячках у пам'яті відтворювали Полюбівські візирі, шили вузькі закладки до книжок, обкладинку на мініатюрний Кобзар. Різдвяний фрагмент на закладку скомпонувала Стефанія Шабатура, а вишивала Ірина Сенік. Фрагменти Київської Софії композиції Стефанії Шабатура були покладені на закладку злітними руками Надії Світличної. Сидуть думи сумні і молоді мати, розлучена з дитиною, вилітає їх у сестри. Пела стержня з автоматичної ручки, використовуючи нитки з чорних панчів і маленького червоного светрику (дротик голки у в'язниці заборонені). Гудзики зробила з кульок глибокого хліба і обв'язала їх своїми думками під час слідування у Київській тюрмі. Тіло людини можна знищити, але душі живої не викориниш. Микола Плахотнюк у бжевілівському в'язні на шматочку металу хрест з написами по боках: „Пресвята Богородице, спаси нас!“ І Твоє ім'я повторюю в молитві“. Малар Опанас Заливала в 1970 році малювала Епітрахиль для о. Василя Романюка (пізніше ув'язненого), щоб охристити дитину. Все це глибокі мотиви ув'язненої душі — глибокі традиції ув'язненого народу. Недарма в поезії Олеси для українського народу висловлена словами: „З журбою радість обнялись“.

Переходите до другої частини залу і тут розвітають вишивки на волі — експонати, зроблені сестрами Анною Бояр і Мілею Слабодух. Тут вам і мизинка, і яворічка, і вирізування полтавське, пристосоване до мистецької декорації домі українкою на еміграції. Вони — мистичні вишивки — розшукують візирі історичні, аж до глибини Трипільської доби. Експонати малярські репрезентували Софія Петеш і Володимир Васічко.

Сестричтво частувало від відважних національними українськими стравами.

Слід подякувати о. прот. Митрофану і парафіальному уряду, очоленому Павлом Войновим за вмілий підхід активізувати церковну громаду до вшанування традицій, до підсилення життя в церкві. Дай, Боже, щоб труженики руки не знали втоми.

Присутня

В 45-РІЧЧЯ — 45% ЗНИЖКИ:

1. П. Стерчо: „Карпато-Українська Держава“, стор. 288 з ілюстраціями, ціна \$15.00
2. А. Стефан: „За правду і волю“, книжка I, стор. 352 з ілюстраціями, ціна \$15.00
3. А. Стефан: „За правду і волю“, книжка II, стор. 384 з ілюстраціями, ціна \$15.00
4. А. Стефан: „Президент Августин Волошин“, стор. 208 з ілюстраціями, ціна \$15.00
5. С. Роскоха: „Союз Карпатської України“, стор. 96 з ілюстраціями, ціна \$5.00
6. М. Ігнатин-Логун: „З серцем на долоні“, спогад про А. Стефана, ціна \$3.00

Перші чотири в твердій пол. оправі. замовлення з на- лежністю \$37.40 за всі книжки слати на адресу:

„VILNE SLOVO“
196 Bathurst St., Toronto, Ont. M5T 2R8, Canada

Балтимор вшанував Тараса Шевченка

Свято в честь Тараса Шевченка відбулося в Балтиморі в неділю, 15-го квітня, імпрезою, влаштованою в залі Дому Української Молоді в поплудневих годинах, яка відрізнялась від подібних святкувань минулих років тим, що вшановано не тільки Тараса Шевченка, але і НТШ — найстаршу українську наукову установу, що носить ім'я цього найбільшого сина України. Святкування включали теж доповіді і перекладення збірки фондів для вшанування наукової праці цієї установи.

Програму свята почав Хор ООЧСУ відпіванням „Заповіту“ на слова Т. Шевченка. Хор виступав при су-

проводі Гуртка бандуристів і під диригентурою інж. Мирослава Гнатюшина, який був теж автором музичних обробок більшості виконуваних пісень. Свято відкрив Климентій Баб'як, голова місцевого Відділу УККА, він же і представив присутнім гостя з Філадельфії проф. д-ра Богдана Романенчука, що виголосив святочну доповідь. Член НТШ і його представник д-р Богдан Романенчук зупинився у своїй доповіді над високими ідеалами Тараса Шевченка, намаганням там, в Україні, його інтерпретувати на московсько-більшевицький лад, а то і фальшувати, та нал завданням, диспори не тільки показати Т.

Хор при супроводі Гуртка бандуристів відспівав на слова Шевченка дві пісні „Реве та стогне“... „Зоре моя вечірняя та народну „Ой, у полі могила“.

В другій доповіді „На 110-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка“ прф. д-р Б. Романенчук говорив про сучасну і минулу працю НТШ, цього заслуженого українського товариства і про завдання на поселення у вільному світі розвивати українську науку та робити те, чого нашим науковцям в Україні робити не дозволено. Прелегент ствердив, що саме, пліни на майбутнє, ця реалізація високих ідеалів Т. Шевченка вимагає матеріальних засобів. НТШ закупило недавно дві і перебувало його, щоб мати відповідні умови для бібліотеки, архівів, конференцій тощо. Прелегент вважав, що лише українська громада може подбати про те, щоб НТШ побудувалося фінансових боргів та могло науково працювати. По доповіді проф. д-ра Б. Романенчука виступив із коротким словом Василь Татчина, який підтримав заклики представника НТШ і закінчив свій виступ словами: „відчинімо наші серця та докажемо, що ми Шевченкові діти“.

Програму свята завершив ще один виступ Хору з піснями на слова Т. Шевченка „Будь колись в Україні“ та Чорна хмара з-за ліну“.

Перед виступом хору на заклики диригента інж. М. Гнатюшина присутні вшанували пам'ять бл.п. маестра Григорія Китаєвого, найвідомішого нашого бандуриста, що його тілні останки українська громада, а передусім засмучені члени Української Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, поховали в Св. Бавил Бруці попереднього дня (14-го квітня). Після виступу хору та відспівання заєю „Ще не вмерла Україна“ проведено збірку даків та декларацій на ювілейний фонд НТШ. Збірка цих фондів буде продовжуватися Відділом УККА. По імпрезі при перекусі та каві і со- лодким, приготовлених ОЖ ОЧСУ, була нагода дискутувати з гостем на злободенні теми, в першій мірі НТШ. Святкування відбулося за старанням Відділу УККА та при співучасті місцевих організацій

Надбужанці...

Закінчення зі ст. 2.

свою учительську працю, щоб обняти пост головного секретаря УНСОЮзу. Був ним до своєї передчасної смерті 5-го травня 1957-року.

Величезну працю Григорій Герман виконав для української молоді, членів Союзу. Як спортивний референт при УНСОЮзі з 26-го березня 1936 року він причинився до встановлення численних українських спортивних клубів, які втілювали великими успіхами серед своїх і чужих. Тоді таки він заснував організацію молоді-Молодь УНСОЮзу, яка розвинула дуже корисну культурну і розвагову діяльність. Тільки приступлення Америки до війни і мобілізація молодих українців припинила асоцію працю молоді. Серед численних українців Вілко-Беррі та поза ними прізвище Григорія Германа згадують із найбільшою вдячністю, пошаною і любов'ю.

Наш огляд про надбужанців у Америці далеко неповний. Ми надіємось, що видасть книги про Надбужанців доповняти його далішими даними про поселення людей із цих околиць, особливо про визначних людей, що звідтам походили.

ЮГОСЛАВСЬКИЙ УРЯД ПОЧАВ судові докозання проти двох дисидентів, які були арештовані разом з Мілованом Джіліасом і 26-ма іншими дисидентами. Суджені будуть Драгомир Олійч і Мійодраг Міліч. Ім закидають публічну критику теперішнього уряду. Арешти переведено в приватному домі, де Джілас промовляв про національність, які населяють Югославію, як теж критикував теперішній уряд. Уряд твердить, що згадані зібрання було скликане для „планування ворожої діяльності і викликання замішання між працюючим народом і горожанам“.

ПОНАД ОДИН МІЛЬЙОН французів взяли участь в протестних походах в 90 містах Франції, протестуючи проти нового плану відносно контролю приватного шкільництва. Демонстрації були організовані „лініями“ організаціями, членами Крайового комітету для світового виживання. Одне, друга по величині французька робітничка спілка не взяла участі в демонстрації, мотивуючи свою постанову тим, що „ліній“ організації намагаються „накинати свої ідеологічні погляди замість підтримувати вільну і неутраїну виховну систему“.

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО
коштує
\$5,000 — \$10,000
забезпечення
АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ
Такі низькі вкладки для нових грамот
Акцидентового Забезпечення, виданих після
1-го жовтня 1983 року, вносять:
\$6.50 річно
\$3.35 піврічно
\$1.75 квартално
60 місячно
ЦЮ ГРАМОТУ МОЖУТЬ НАБУТИ ТІЛЬКИ ЧЛЕНИ
УНСОЮЗУ У ВІЦІ 16 до 55 років

Вступайте
в члени УНС

HELP WANTED

Одинокий, старшого віку, при добрій здоров'ю та матеріально забезпечений, хотів би мати помічника-господина жінку середнього віку. Умови за згодою.
Тел.: (212) 489-1534, Роман після 9-го год. веч.

Пошукується ЖІНКУ
для опіки 1-річної дитини. Мешкання, харчі і платня згідно з умовою. Телефонувати по 7-й год. вечора.
(201) 334-4482

Піане

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма
CYPRESS
HILLS MONUMENTS
В БІЛАНСЬКИЙ
WALTER BIELANSKI
К. М. КАРДОВИЧ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по пол., в неділю 10-4 по пол.
Miami, Fla.: (305) 653-5861
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

ANKA Company
REPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3550, New York, 10003
УКРАЇНСЬКІ МАШИНИ до
ПИСАННЯ марки
„СМІТ-КОРОНА“ в АРЦІ.

ПОРАДА ТИМ, ХТО ХОЧЕ ДОВГО ЖИТИ

Копи Ви маєте 40-45 років і хотіли б жити довго, довго, аж до 80 років, 95 або і 130 років, а може і більше, для цього треба вичити і виконувати ті поради, які подав в своїй книзі

„СЕКРЕТ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я І ДОВГО- ЛІТНЬОГО ЖИТТЯ“

проф. Володар Добролюб.
Шліть замовлення на адресу:
145 Prospect Park West
Brooklyn, N.Y. 11215
Ціна 10.00 дол.

НА ПРОДАЖ

ВІЮ, ВІЮ ВІНЕЦЬ...

Найкращі дитячі пісні до співу і забави, стерео або моно касетки. \$7.50, висилка \$1.70. Чек або „мої ордер“ до

ANASTASIA STARUCH
6702 Tahalla Dr.
Alexandria, Va. 22306

Піане

TYPEWRITERS
Ukrainian and others. Also copiers, addressers, safes and other office equipment shipped.
JACOB SACHS
51 W. 98th St., New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-6683

М. Точило-Колінянський ГУМОРЕСКИ І САТИРИ

„Амбасадор“, „Топта“
Ціна з пересилкою: \$9.00

ART MUSEUM, R.R. #2
Niagara Falls, Canada L2E 6S5

„МІ І СВІТ“

Річник 1983 або попередній по 4 долари. Річка передплата — 12 доларів.

ART MUSEUM, R.R. #2
Niagara Falls, Canada L2E 6S5

Першорядні, італійські, Імпортовані, правдиві

сушені ГРИБИ

Приступні ціни: 3 сорти:
1 фт.: \$80.00; \$47.00; \$35.00
плат так і пересилка.

Тел.: (212) 782-0655

HELP WANTED

STOCKPERSON and PRESSER
потрібно до елегантної крамниці (boutique), починаючи від 1-го червня 1984 р. Телефон — Ms. GOOD — (212) 226-6400 від 1 до 5 год. по пол.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн саїту.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

SENKO FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
(212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.
24 HOURS A DAY.

ЦІНИ ОГолошень

у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

З уваги на підвишку поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи“ та „Українського Тижневика“, як також поважний зріст ціни паперу та інших друкарських матеріалів, Адміністрація „Свободи“ БУЛА ЗМУШЕНА піднести ціни оголошень.

ЦІНИ ОГолошень у щоденнику „СВОБОДА“

- 1 Інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 6.00
- 1 Інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) \$10.00
- Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по \$10.00 за кожний Інч (1 Інч x 8 шпальт)

Якщо до оголошення включаться знімки — коштуватиме додатково:

- Фоторепродукція на одну шпальту \$ 8.00
- Фоторепродукція на дві шпальти \$10.00
- Фоторепродукція на три шпальти \$12.00

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГолошень в АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

- 1 Інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 6.00
- 1 Інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.) \$10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вплинути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічне оголошення НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у наглич випадках.

Посадки заплановані ретунки за оголошення висилемо тільки на спеціальне прохання.